REJESTR DOTYCZY:

HOŁOWACZ Aleksander

s/c Aleksandra i Wiktorii

z d. Gajlun

* 18 sierp. 1911 w Petersburgu

kraj: ROSJA

+ nagle 17 czerwca 1972 w Londynie

kraj: U.K.

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny
389 / 72

Nota zamieszczona:
w tomie
czesci
Suplement z r.1972

Indeks

DUCHOWNI/rzym. kat./

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

Dziennik Polski 22.6.72 - nekrolog/ Rektor PMK/
Gazeta Niedzielna 9.7.72 - wspomnienie

znak rozpoznawczy

18/22.VI.72/
22/9.VII.72/

389

Ś. † P.

ksiądz Aleksander Hołowacz

kapłan archidiecezji wileńskiej, b. więzień łagrów sowieckich, b. żołnierz Armii Polskiej na Wschodzie, duszpasterz obozów w Bodney (Norfolk) i Kelvedon (Essex), a ostatnio w Brandon (Suffolk), ur. 18 sierpnia 1911 w Petersburgu, zmarł nagle w Londynie, w drodze z posługą duchowną, 17 czerwca 1972. Msza św. rekwialna za spokój Jego duszy odbędzie się w kościele polskim w Londynie, przy Devonia Road, N.1, we środę 28 czerwca o godz. 11.

Niech odpoczywa w pokoju.

REKTOR POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ
W ANGLII I W WALII

5672

Gaz. Kurier 3.7.72

Ś.p. ksiądz Aleksander Hołowacz

Śp. ks. Aleksander Hołowacz urodził się dnia 18 sierpnia 1911 r. w stolicy Rosji St. Petersburgu nad Newą (obecnie Leningrad), z matki Wiktorii (z d. Gajlun) i ojca Aleksandra, właściciela dużej fabryki i znanych zakładów mechanicznych, zatrudniających ponad 100 pracowników.

Ochrzczony został w rzymsko-katolickiej katedrze pod wezwaniem św. Katarzyny w Petersburgu, przez prob. katedralnego, ks. Eugeniusza, kniazia Światopełk-Miskiego, którego rozstrzelano po przewrocie bolszewickim.

Po przeniesieniu się rodziców do Lidy, młody Aleksander ukończył tam szkołę powszechną i gimnazjum im. hetmana Karola Chodkiewicza. Wstąpiwszy do Seminarium Duchownego w Wilnie, Aleksander Hołowacz uczęszczał na wydział teologiczny Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie.

Po wybuchu wojny, jadąc pociągiem na trasie Wilno-Lida, alumn Hołowacz został aresztowany przez okupacyjne władze litewsko-sowieckie.

Osadzony w więzieniu wileńskim na Łukiszkach, przebywał tam cały rok.

Sądzony, otrzymał wyrok, skazujący go na 5 lat łagrów. Wywieziony do Rosji, więziony był w łagrze nad Morzem Białym, w strefie polarnej.

Dzięki tzw. „amnestii", został zwolniony z więziennego obozu i dnia 19 czerwca 1942 r., po wielkich perypetiach, które były swego rodzaju epopeją, dostał się do Gusaru, k. Taszkentu, stolicy Uzbekistanu, gdzie zaciągnął się do Armii Polskiej, formującej się podówczas na Wschodzie.

Jako żołnierz służył w 18 p.p., później w 9 Kompanii Zaopatrzenia, z której przeniesiono go do 2 Brygady Czołgów.

Dzięki staraniom biskupa polowego W.P., ks. Józefa Gawliny, szeregowiec Aleksander Hołowacz otrzymał zwolnienie z czynnej służby wojskowej na jeden rok, celem kontynuowania studiów filozoficznych, które rozpoczął w Wilnie. Studiował w Bejrucie na uniwerytecie św. Józefa.

Dnia 29 stycznia 1944 r., władze wojskowe przedłużyły mu urlop jeszcze na jeden rok, by mógł dokończyć studiów i złożyć końcowe egzaminy.

Święcenia kapłańskie otrzymał ks. Hołowacz w Bejrucie, dnia 3 września 1944 r., jako kapłan archidiecezji wileńskiej.

Po skończonej wojnie ks. Aleksander przybył z wojskiem do W. Brytanii i objął duszpasterstwo dla Polaków w obozie położonym w Bodney Airfield, k. Thetford (Norfolk), a później w Kelvedon Hostel, k. Weltham (Essex). Wreszcie otrzymał polską duszpasterską placówkę w parafii Brandon (Suffolk), gdzie pracował aż do swojej śmierci.

Ks. Aleksander mimo dobrego wyglądu, nie miał dobrego zdrowia. Chorował ciężko na cukrzycę. Ostatnio przeszedł dwa zawały serca.

W dniu swojej śmierci rano skarżył się bratu na ostry ból nogi. Mimo to wyruszył z Londynu do swej parafii w Brandon, by pochować parafianina.

W drodze zaskoczyła go śmierć. Stało się to w sobotę, dnia 17 czerwca 1972 roku.

R.I.P.